

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 27.10.2006
KOM(2006) 650 endelig

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om gennemførelsen af 10. Europæiske Udviklingsfond

(forelagt af Kommissionen)

DA

DA

BEGRUNDELSE

På Det Europæiske Råds møde den 15. og 16. december 2005 blev det besluttet, at geografisk samarbejde med staterne i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS-staterne) fortsat skulle finansieres med midler fra en mellemstatslig europæisk udviklingsfond (EUF) i perioden 2008-2013. Medlemsstaternes repræsentanter, forsamlet i Rådet, bekræftede, at det beløb på 22 682 mio. EUR, der er øremærket til formålet, også omfattede samarbejde med de oversøiske lande og territorier (OLT), på hvilke EF-traktatens fjerde del finder anvendelse, samt støtteudgifter, der er direkte forbundet med gennemførelsen af EUF.

AVS-EF-Rådet besluttede på mødet i Port Moresby den 2. juni 2006, at den flerårige finansielle ramme for 2008-2013 for samarbejde i henhold til AVS-EF-partnerskabsaftalen undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000 og revideret i Luxembourg den 25. juni 2005. Rådet (almindelige anliggender og eksterne forbindelser) undertegnede på mødet den 17. juli 2006 den interne aftale om finansiering af Fællesskabets bistand i henhold til den flerårige finansielle ramme for 2008-2013 samt om finansiel bistand til OLT. Kommissionen er i færd med at udarbejde et forslag om ændring af Rådets afgørelse 2001/822/EF af 27.11.2001 om OLT's associering med EF i overensstemmelse hermed.

Ved den interne aftale, der blev undertegnet den 17. juli 2006, er der oprettet en 10. EUF, som dækker geografisk samarbejde med AVS og OLT i perioden 2008-2013. Den interne aftale indeholder en definition af de forskellige finansielle bevillinger under 10. EUF og en fordelingsnøgle for medlemsstaterne, der oprettes et udvalg af repræsentanter for medlemsstaterne i Kommissionen (EUF-udvalget) og et tilsvarende udvalg ved Den Europæiske Investeringsbank (EIB) til forvaltning af investeringsfaciliteten, som finansieres med midler fra EUF (IF-udvalget), med fastsættelse af stemmevægningen og reglen om kvalificeret flertal.

Den interne aftale indeholder også bestemmelse om, at Rådet, med enstemmighed, vedtager en gennemførelsesforordning for 10. EUF, og at Rådet med kvalificeret flertal vedtager en finansforordning for 10. EUF, begge på basis af et forslag fra Kommissionen og efter høring af EIB, og for finansforordningens vedkommende efter høring af Revisionsretten.

I den interne aftale hedder det, at gennemførelsesforordningen skal indeholde de nødvendige ændringer og forbedringer til programmerings- og beslutningsprocedurerne i forhold til 9. EUF samt harmonisere EF- og EUF-procedurer mest muligt, herunder aspekter vedrørende samfinansiering, og den skal fastsætte særlige forvaltningsprocedurer for fredsfaciliteten.

Kommissionen er i færd med at udarbejde et forslag til en finansforordning for 10. EUF, som vil blive forelagt for Rådet i løbet af de kommende måneder. Dette forslag til en gennemførelsesforordning for 10. EUF dækker programmerings- og beslutningsprocedurer, som under 9. EUF indgik i den interne aftale. Ved at disse spørgsmål nu behandles i en særskilt forordning, som ikke kræver ratificering, vil yderligere forsinkelser i forbindelse med iværksættelsen af ratifikationsprocessen for den interne aftale kunne undgås, samtidig med at Kommissionen får mulighed for at forelægge et forslag om gennemførelsesbestemmelser, der er mere på linje med de procedurer, der foreslås i forbindelse med samarbejde, som finansieres over Fællesskabets budget.

Dette forslag afspejler så vidt muligt Rådets fælles holdning vedrørende Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et instrument til finansiering af udviklingssamarbejde,

som blev vedtaget den 23. oktober 2006. De vigtigste ændringer og forbedringer i forhold til 9. EUF er følgende:

- EUF-forvaltningsudvalget fokuserer i højere grad på strategiske spørgsmål og overvågning. Den største ændring på området er, at EUF-udvalget nu får årlige handlingsprogrammer forelagt til udtalelse i stedet for tidligere individuelle finansieringsforslag. I disse handlingsprogrammer fastlægges mål, indsatsområder, forventede resultater, forvaltningsprocedurer og det samlede finansieringsbeløb samt en beskrivelse af de aktioner, der skal finansieres, og en angivelse af de dertil afsatte beløb og en tidsplan for gennemførelsen for hver enkelt aktion. Dette giver mulighed for en mere sammenhængende fremgangsmåde til gennemførelsen i stadigt samspil mellem det indledende flerårige strategidokument og dets omsættelse til årlige reaktionsstrategier. Dette fører også til en mere programmæssig tilgang til gennemførelse og således en mere fleksibel og glidende gennemførelsescyklus.
- Strategidokumenter, bistandsallokering og vejledende programmer og ændringer dertil som resultat af regelmæssige eller ad hoc-revisioner kræver stadig en forhåndsudtalelse fra EUF-udvalget, sådan som det er tilfældet for alle særforanstaltninger til over 10 mio. EUR.
- Kriterierne for bistandstildeling, særforanstaltninger, som ikke overstiger 10 mio. EUR, og de forskellige overvågnings- og evalueringsrapporter vil blive tilsendt EUF-udvalget til orientering og drøftelse. Årsberetninger og en revision af resultaterne, som foretages på basis af et forslag fra Kommissionen i 2010, vil blive forelagt for Rådet. På dette grundlag vil Rådet, med enstemmighed, træffe beslutning om at frigive dele eller alle de midler, der frigøres efter 31.12.2007 fra tidligere EUF'er.
- Oprettelse af en ramme for samfinansiering, som vil blive udformet yderligere i finansforordningen.
- Særlige forvaltningsprocedurer for fredsfaciliteten.
- Større muligheder for regionalt samarbejde, også mellem AVS og regioner i EF's yderste periferi, ved identificering af fælles prioriteter og specifikke ressourcer og ved fremme af koordinationen, når der skal udvælges projekter af fælles interesse, og gennem mobilisering af faglig bistand såvel som gennem udvalg, der skal føre tilsyn med programmerne med inddragelse af de forskellige interessenter.
- Vægt lagt på princippet om koordination med medlemsstater og andre donorer og interessenter og på princippet om subsidiaritet og komplementaritet mellem tematiske programmer og geografisk samarbejde, hvorved støtte, som finansieres over Fællesskabets budget (f.eks. sukkerprotokollande og tematiske programmer), vil blive integreret i de geografiske strategidokumenter, hvor det er nødvendigt.
- Indførelse af en programmæssig fremgangsmåde ved AVS-intern finansiering.

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om gennemførelsen af 10. Europæiske Udviklingsfond

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til partnerskabsaftale mellem på den ene side medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet (i det følgende benævnt "AVS-staterne") og på den anden side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater, undertegnet i Cotonou (Benin) den 23. juni 2000¹ som revideret ved aftale af 25. juni 2005 undertegnet i Luxembourg² (i det følgende benævnt "AVS-EF-aftalen"),

under henvisning til den interne aftale mellem repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, om finansiering og forvaltning af Fællesskabets bistand i henhold til den flerårige finansielle ramme for perioden 2008-2013 i overensstemmelse med AVS-EF-partnerskabsaftalen samt om finansiell bistand til de oversøiske lande og territorier, på hvilke EF-traktatens fjerde del finder anvendelse (i det følgende benævnt "den interne aftale"), vedtaget af Rådet den 17. juli 2006, særlig artikel 10, stk. 1³,

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁴,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Investeringsbank⁵, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I afgørelse nr. 1/2006 truffet af AVS-EF-Ministerrådet den 2. juni 2006 fastsættes den flerårige finansielle ramme for perioden 2008-2013 og indføres et nyt bilag Ib til AVS-EF-aftalen⁶.
- (2) I den interne aftale defineres de forskellige rammebeløb i 10. Europæiske Udviklingsfond (i det følgende benævnt "EUF"), fordelingsnøglen og bidragene til 10. EUF, der nedsættes et udvalg i Kommissionen bestående af repræsentanter for medlemsstaterne (i det følgende benævnt "EUF-udvalget"), der nedsættes et investeringsfacilitetsudvalg i EIB's regi (i det følgende benævnt "IF-udvalget") og fastsættes bestemmelser om stemmevægt og kvalificeret flertal.

¹ EFT L 317 af 15.12.2000, s. 3.

² EUT L 209 af 11.8.2005, s. 27.

³ EUT L 247 af 9.9.2006, s. 32.

⁴ [...]

⁵ [...]

⁶ EUT L 247 af 9.9.2006, s. 22.

- (3) I den interne aftale fastsættes det samlede beløb for Fællesskabets bistand til AVS-staterne (eksklusive Republikken Sydafrika) og til de oversøiske lande og territorier (i det følgende benævnt "OLT") for perioden 2008-2013 til 22 682 mio. EUR fra 10. EUF tilvejebragt af medlemsstaterne. Fra det beløb i 10. EUF, der er fastsat ved den interne aftale, tildeles 21 966 mio. EUR til AVS-staterne som specificeret i den flerårige finansielle ramme for 2008-2013, der er omhandlet i bilag Ib til AVS-EF-aftalen, 286 mio. EUR tildeles til OLT, og 430 mio. EUR tildeles til Kommissionen til støtteudgifter til Kommissionen programmering og gennemførelse af EUF.
- (4) Foranstaltninger, der er omfattet af og støtteberettiget til finansiering i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1257/96 af 20. juni 1996 om humanitær bistand⁷, finansieres kun under ekstraordinære omstændigheder fra 10. EUF, hvis der er behov for sådan bistand til at sikre kontinuitet i samarbejdet fra krisesituation til stabile vilkår for udviklingen, og kan ikke finansieres af Fællesskabets budget.
- (5) Foranstaltninger, der er omfattet af og støtteberettiget til finansiering i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. [...] af [...] om oprettelse af et stabilitetsinstrument bør kun finansieres under EUF i tilfælde, hvor der er behov for at sikre kontinuitet i samarbejdet fra krisesituation til stabile vilkår for udviklingen. Den 11. april 2006 vedtog Rådet princippet om at finansiere fredsfaciliteten for Afrika fra 10. EUF med et beløb på op til 300 mio. EUR i den første periode 2008-2010.
- (6) AVS-sukkerprotokollandene, som er berørt af Kommissionens reform af sukkerordningen, skal kunne anvende ledsageforanstaltninger, som finansieres i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. [...] af [...] om oprettelse af et instrument til finansiering af udviklingssamarbejde (DCI)⁸. AVS-staterne vil også få adgang til fællesskabsbistand fra tematiske programmer, der tilvejebringes ved DCI og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. [...] af [...] om oprettelse af et instrument til fremme af demokrati og menneskerettigheder⁹. De pågældende tematiske programmer skal tilføre merværdi til de geografiske programmer, der finansieres under EUF, en merværdi samt supplere og være subsidiære og sammenhængende med disse.
- (7) I AVS-EF-aftalens artikel 28 understreges vigtigheden af regionalt samarbejde mellem AVS-staterne, OLT og perifert beliggende regioner i Fællesskabet.
- (8) I Rådets afgørelse 2005/446/EF af 30. maj 2005¹⁰ fastsættes skæringsdatoen for, hvornår der ikke længere vil blive disponeret over midler fra 9. EUF, som forvaltes af Kommissionen, rentegodtgørelser, der forvaltes af Den Europæiske Investeringsbank (i det følgende benævnt "EIB") og renteindtægter af disse bevillinger, til den 31. december 2007. Denne dato vil om nødvendigt kunne tages op til revision.
- (9) For at implementere EUF bør der indføres en procedure for programmering, undersøgelse og godkendelse af bistand og fastlægges detaljerede regler for kontrollen med bistandens anvendelse. Den 17. juli 2006 traf repræsentanterne for

⁷ EFT L 163 af 2.7.1996, s. 1. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1).

⁸ EUT L [...] af [...], s. [...].

⁹ EUT L [...] af [...], s. [...].

¹⁰ EUT L 156 af 18.6.2005, s. 19.

medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, en afgørelse om midlertidig anvendelse af den interne aftale om finansiering af Fællesskabets bistand i henhold til den flerårige finansielle ramme for perioden 2008-2013 i overensstemmelse med AVS-EF-partnerskabsaftalen samt om finansiel bistand til de oversøiske lande og territorier, på hvilke EF-traktatens fjerde del finder anvendelse¹¹, med henblik på vedtagelsen af gennemførelsesforordningen og finansforordningen og bl.a. med henblik på nedsættelse af EUF-udvalget og investeringsfacilitetsudvalget.

- (10) Rådet vedtog den 24. november 2004 konklusioner om effektiviteten af EU's optræden udadtil, herunder yderligere styrkelse af komplementariteten og samordningen mellem Fællesskabets og medlemsstaternes udviklingssamarbejde. Den 24. maj 2005 forpligtede Rådet sig til rettidig gennemførelse og overvågning af Paris-erklæringen om bistandseffektivitet og af de særlige EU-tilsagn, der blev vedtaget på Paris-forummet den 28. februar - 2. marts 2005. Rådet vedtog den 11. april 2006 konklusioner vedrørende en fælles programmeringsramme for EU og andre interesserede donorer.
- (11) Den 22. december 2005 vedtog Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, Europa-Parlamentet og Kommissionen en fælleserklæring om den europæiske konsensus om udvikling¹² -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT I

PROGRAMMERING

Artikel 1

Generel ramme for programmering

1. Programmering af geografisk samarbejde med AVS-lande og -regioner i forbindelse med 10. EUF finansieres på grundlag af de grundlæggende principper og værdier i de generelle bestemmelser i AVS-EF-aftalen og på grundlag af udviklingsmål og samarbejdsstrategier som fastsat i traktatens afsnit XX, artikel 178, i AVS-EF-aftalen og EU's erklæring om udviklingspolitik af 22. december 2005.
2. Programmering af bistand til AVS-stater og regioner, som forvaltes af Kommissionen i henhold til AVS-EF-aftalen, iværksættes i overensstemmelse med artikel 1 til 14 i bilag IV til den pågældende aftale.
3. Ved programmering forstås i denne forbindelse bl.a.:
 - a) forberedelse og udarbejdelse af landestøttestrategier og regionalstøttestrategier på grundlag af landets eller regionens egne mellemfristede udviklingsmål og -strategier

¹¹ EUT L 247 af 9.9.2006, s. 30.

¹² EUT C 46 af 24.2.2006, s. 1.

- b) en klar angivelse fra Fællesskabet af den vejledende programmerbare finansielle tildeling, som lande og regioner kan få adgang til i seksårsperioden under 10. EUF
 - c) udarbejdelse og vedtagelse af et flerårigt vejledende program for gennemførelsen af lande- og regionalstøttestrategier
 - d) en revisionsproces, der dækker lande- og regionalstøttestrategierne, de flerårige vejledende programmer og de midler, der tildeles disse.
4. I tilknytning til lande- og regionalstøttestrategier skal der forberedes og udarbejdes en intern AVS-støttestrategi og et tilhørende flerårigt vejledende program på grundlag af de kriterier, der er fastlagt for en intern AVS-politikramme, som er forenelig med principperne for komplementaritet, subsidiaritet og geografisk rækkevidde i artikel 12 i bilag IV til AVS-EF-aftalen.
5. Under ekstraordinære omstændigheder som omhandlet i artikel 3, stk. 4, og artikel 4, stk. 5, i bilag IV til AVS-EF-aftalen, når lande ikke har adgang til normale programmerbare midler, og/eller den nationale anvisningsberettigede er forhindret i at udføre sit arbejde, skal Kommissionen fastlægge særlige bestemmelser som omhandlet i artikel 3, stk. 7, i denne forordning.

Artikel 2

Ressourceallokering

1. Ved begyndelsen af programmeringsprocessen skal Kommissionen på grundlag af behov og resultatkræterier som fastlagt i artikel 3, 9 og 12 i bilag IV til AVS-EF-aftalen fastsætte den flerårige vejledende tildeling af midler til hver enkelt AVS-stat og -region og til den interne AVS-bevilling, som programmeringsprocessen er baseret på, inden for de grænser, der er fastlagt i artikel 2 i den interne aftale. Disse kriterier skal være standardiserede, objektive og gennemskuelige.
2. Hvad angår den nationale vejledende gavebistandstildeling, omfatter ressourcerne et programmerbart beløb samt et beløb til dækning af uforudsete behov som omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra b), i AVS-EF-aftalen.
3. Den metode, der benyttes ved anvendelsen af de generelle kriterier for ressourceallokering, er genstand for en udveksling af synspunkter mellem medlemsstaterne og Kommissionen inden for rammerne af forvaltningsudvalget for EUF (i det følgende benævnt "EUF-udvalget"), der er omhandlet i artikel 10, stk. 1. Lande- og regionalstøtten skal svare til de beløb, der er fastsat i artikel 2 i den interne aftale. De skal være integreret i lande- og regionalstøttestrategierne og de flerårige vejledende programmer og vedtages af Kommissionen i overensstemmelse med forvaltningsproceduren i artikel 10, stk. 4. Midler, der er øremærket til særlige handlingsprogrammer og støtte som omhandlet i artikel 3, stk. 7, skal også vedtages af Kommissionen i overensstemmelse med forvaltningsprocedurerne i artikel 10, stk. 4.

Artikel 3

Strategidokumenter vedrørende støtte og flerårig programmering

1. Strategidokumenterne vedrørende støtte (i det følgende benævnt "strategidokumenter") for partnerlande og –regioner dækker højst den periode, der er dækket af 10. EUF, og har til formål at danne en sammenhængende ramme om samarbejdet mellem Fællesskabet og partnerlande og -regioner i overensstemmelse med det overordnede formål og anvendelsesområde, de generelle mål og principper for AVS-EF-aftalen. Strategidokumentet dækker ikke blot det udviklingssamarbejde, der finansieres af EUF, men også alle andre fællesskabsinstrumenter med virkning i partnerlandet eller partnerregionen, og tager hensyn til Fællesskabets udviklingsmål og skal sikre sammenhæng med andre områder af Fællesskabets foranstaltninger udadtil.
 - a) forberedelse og gennemførelse af støttestrategierne skal ske på grundlag af principperne om bistandseffektivitet
 - b) undtagen under de omstændigheder, der er fastlagt i artikel 1, stk. 5, udarbejdes strategidokumenterne på basis af en dialog med partnerlandet eller –regionen for at sikre, at partnerlandet eller –regionen tilegner sig tilstrækkeligt ejerskab til processen, og for at fremme sammenhæng med og støtte til nationale eller regionale udviklingsstrategier, særlig vedrørende bekæmpelse af fattigdom. Der lægges vægt på fælles vurderinger af behov og resultater og sektoranalyser såvel som prioriteter
 - c) andre interessenter, herunder repræsentative lokale ikke-statslige aktører og eventuelt lokale myndigheder, inddrages så tidligt som muligt i programmeringsprocessen
 - d) Kommissionen og medlemsstaterne afholder gensidige konsultationer for at nå frem til en fælles analyse af landets eller regionens situation og for at sikre komplementaritet i deres samarbejdsaktiviteter. De vil, hvor det er muligt, søge at opnå en fælles programmering. Koordineringen vil være åben for andre donorer og skal inddrage EIB i anliggender, der vedrører dens ekspertiseområder og operationer, også hvad angår investeringsfaciliteten.
2. Undtagen under de omstændigheder, der er omhandlet i artikel 1, stk. 5, udarbejdes de flerårige vejledende programmer på basis af de respektive strategidokumenter og skal fastlægges ved en aftale med partnerlandet eller –regionen. De flerårige vejledende programmer omfatter:
 - a) de prioriterede områder, der er udvalgt til fællesskabsfinansiering, globale mål, forventede virkninger og generelle politiske forpligtelser
 - b) vejledende finansiel tildeling, både globalt og for hvert prioriteret område. Dette kan eventuelt ske i form af et beløbsinterval. Fællesskabets bistand koncentrerer om et begrænset antal prioriterede områder og sikre komplementaritet med foranstaltning, som finansieres af den pågældende AVS-stat, medlemsstater og andre donorer

- c) for hvert prioriteret område, de særlige mål og sektorpolitiske forpligtelser og de bedst egnede foranstaltninger og operationer til at realisere disse mål. Det vejledende program indeholder også en beskrivelse af de forventede virkninger og en definition af resultater og resultatindikatorer samt en tidsplan for gennemførelse, herunder for forpligtelse og udbetaling af ressourcer
 - d) de ressourcer, der er afsat til programmer og projekter uden for de prioriterede områder, og eventuelt de store linjer i sådanne aktiviteter samt angivelse af de ressourcer, der skal afsættes til hver enkelt af disse aktiviteter. Det kan eventuelt omfatte prioriteter og særlige ressourcer til styrkelse af samarbejdet med regioner i Fællesskabets yderste periferi, OLT eller nabopartnerlande og -regioner som omhandlet i artikel 9 i denne forordning og gennemførelsesbestemmelserne til at identificere og koordinere udvælgelsen af de pågældende projekter af fælles interesse
 - e) hvilken type ikke-statslige aktører der er berettiget til finansiering, og eventuelt hvilke ressourcer der skal tildeles, og hvilken type aktiviteter der skal støttes.
3. I strategidokumenterne og de flerårige vejledende programmer tages der hensyn til foranstaltninger og programmer, der er berettiget til finansiering i henhold til andre EUF- eller fællesskabsinstrumenter, og der undgås overlappning med disse. Der tages særligt hensyn til den gensidige påvirkning mellem nationale, regionale og AVS-interne støttestrategier og til komplementaritet og subsidiaritet med Fællesskabets instrumenter, navnlig Europa-Parlamentets og Rådet forordning (EF) nr. [...] af [...] om oprettelse af et instrument til finansiering af udviklingssamarbejde, [Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. [...] af [...] om oprettelse af et finansieringsinstrument til fremme af demokrati og menneskerettigheder], [Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. [...] af [...] om oprettelse af et stabilitetsinstrument] og forordning (EF) nr. 1257/96. De flerårige tilpasningsstrategier for sukkerprotokollandene, der er omhandlet i instrumentet for udviklingssamarbejde, integreres i landestrategidokumenterne.
4. Hvert strategidokument, herunder også det vejledende program, udarbejdet som et enkelt dokument på basis af den fælles ramme og de principper for fælles flerårig programmering, som Rådet vedtog den 11. april 2006.
5. De i stk. 4 omhandlede strategidokumenter med de flerårige vejledende programmer vedtages af Kommissionen i overensstemmelse med forvaltningsproceduren i artikel 10, stk. 4.
6. Strategidokumenterne og de flerårige vejledende programmer vedtages efterfølgende ved fælles aftale mellem Kommissionen og den pågældende AVS-stat eller -region og er, når de er vedtaget, bindende for både Fællesskabet og den pågældende stat eller region. Lande uden et undertegnet strategidokument vil stadig være berettiget til midler fra den tildeling til uforudsete behov, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra b), i bilag IV til AVS-EF-aftalen.
7. De i artikel 1, stk. 5, i denne forordning omhandlede bestemmelser kan antage form af særlige handlingsprogrammer <som erstatning for en støttestrategi > i tilfælde, hvor der ikke er indsat nogen regering i partnerlandet, som kan meddele beløbet af den flerårige vejledende tildeling af midler eller udarbejde støttestrategien, eller de

kan antage form af særlig støtte, som finansieres af den tildeling til uforudsete behov, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra b), i bilag IV til AVS-EF-aftalen i situationer, hvor beløbet i den flerårige vejledende tildeling af midler er blevet meddelt, men der ikke er undertegnet et strategidokument, og/eller den anvisningsberettigede i partnerlandet er forhindret i at udføre sit arbejde. Disse særlige handlingsprogrammer og støtte skal være i overensstemmelse med de forudgående stykker og tage hensyn til de særlige betragtninger, der er omhandlet i artikel 4, stk. 3, litra c), i denne forordning. De vedtages af Kommissionen i overensstemmelse med forvaltningsproceduren i artikel 10, stk. 4, i denne forordning.

Artikel 4

Revisionsproces

1. Strategidokumenter og flerårige vejledende programmer såvel som de særlige handlingsprogrammer og støtte, der er omhandlet i artikel 3, stk. 7, skal gøres til genstand for årlige operationelle undersøgelser, midtvejsundersøgelser, afsluttende undersøgelser og eventuelt ad hoc-undersøgelser.
2. Midtvejsundersøgelser og afsluttende undersøgelser udgør en integrerende del af programmeringsprocessen og indeholder en vurdering af strategidokumentet, også de flerårige tilpasningsstrategier for sukkerprotokollandene og andre programmer, der finansieres af fællesskabsinstrumenter som omhandlet i artikel 3, stk. 3, og det flerårige vejledende program i lyset af de aktuelle behov og resultater. Revisionen omfatter så vidt muligt en vurdering af virkningerne af Fællesskabets udviklingssamarbejde i relation til de mål og indikatorer, der er fastlagt i støttestrategien. Når midtvejsundersøgelsen eller den afsluttende undersøgelse er blevet gennemført,
 - a) er det muligt at justere støttestrategierne og de flerårige vejledende programmer i de tilfælde, hvor undersøgelsen har påvist særlige problemer, eller på baggrund af ændrede omstændigheder
 - b) er det muligt at hæve eller sænke den nationale og regionale flerårige vejledende tildeling på baggrund af de aktuelle behov og resultater.
3. Ved de årlige operationelle undersøgelser vurderes det udelukkende, i hvilken grad de flerårige vejledende programmer er blevet gennemført. I tilfælde af nye eller særlige behov, som f.eks. i forbindelse med en post-krisesituation eller ekstraordinære resultater, når en flerårig vejledende tildeling er fuldt ud forpligtet, og der er mulighed for at absorbere yderligere finansiering i lyset af en effektiv politik for fattigdomsreduktion og sund finansiel forvaltning, er det muligt at forhøje en flerårig vejledende tildeling, efter at den årlige operationelle undersøgelse er afsluttet.
4. I tilfælde af nye eller særlige behov eller ekstraordinære resultater som beskrevet i stk. 2 i denne artikel eller i tilfælde af ekstraordinære omstændigheder som omhandlet i artikel 72 og artikel 73 i AVS-EF-aftalen vedrørende humanitær bistand og katastrofebistand kan der foretages ad hoc-undersøgelser på anmodning af AVS-staten eller Kommissionen. Hvis der i et land eller en region opstår pludselige og

uforudseelige alvorlige humanitære, økonomiske og sociale vanskeligheder af usædvanlig karakter som følge af naturkatastrofer, menneskeskabte kriser som f.eks. krig og andre konflikter, post-krisesituationer, trusler mod demokratiet, retsstaten, menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder eller ekstraordinære omstændigheder med tilsvarende virkninger, kan det anses som tilfælde, der berettiger til en ad hoc-undersøgelse.

- a) Når ad hoc-undersøgelsen er afsluttet, kan der foreslås særforanstaltninger som omhandlet i artikel 7 i denne forordning. Hvis det er nødvendigt, kan tildelingen til det flerårige vejledende program eller det særlige handlingsprogram forhøjes inden for rammerne af de midler, der er til rådighed, som fastlagt i artikel 2 i den interne aftale. I tilfælde, hvor der ikke er undertegnet et strategidokument, kan der ydes særlige støtte fra tildelingen til uforudsete behov som omhandlet i artikel 1, stk. 5, i denne forordning.
 - b) De foranstaltninger, der træffes, skal være i overensstemmelse med og supplere andre fællesskabsinstrumenter, navnlig stabilitetsinstrumentet og instrumentet for humanitær bistand som omhandlet i artikel 3, stk. 3.
 - c) I tilfælde, hvor partnerlande eller grupper af partnerlande er direkte involveret i eller berørt af en krise eller en situation umiddelbart efter krise, skal der i den flerårige programmering lægges særlig vægt på at optrappe koordinationen mellem nødhjælp, rehabilitering og udvikling for at hjælpe dem med overgangen fra en katastrofesituation til udviklingsfasen. Programmer for lande og regioner, som med jævne mellemrum rammes af naturkatastrofer, skal indeholde bestemmelser om katastrofeberedskab og forebyggelse.
5. I tilfælde af nye behov som defineret i den fælles erklæring VI vedrørende artikel 12, stk. 2, i bilag IV til AVS-EF-aftalen om samarbejde mellem AVS-staterne kan en stigning i den AVS-interne programmerbare tildeling finansieres af de AVS-interne reserver inden for de globale grænser, der er fastsat i artikel 2, litra b), i den interne aftale.
 6. Årlige, midtvejs og afsluttende undersøgelser foretages i nært samarbejde med de medlemsstater, der er repræsenteret i AVS-staten eller -regionen. Repræsentative nationale eller regionale ikke-statslige aktører høres i løbet af processen. EIB høres om anliggender, der vedrører dens operationer og investeringsfaciliteten.
 7. Ændringer i støttestrategien og/eller ressourcetildelingen som følge af undersøgelser omhandlet i stk. 1 til 4 i denne artikel vedtages af Kommissionen efter forvaltningsproceduren i artikel 10, stk. 4, i denne forordning. Tidsplanen for de enkelte strategidokumenter, herunder de flerårige vejledende programmer og de særlige handlingsprogrammer, vedtages efterfølgende ved fælles aftale mellem Kommissionen og den pågældende AVS-stat eller -region og er, når de er blevet vedtaget, bindende for både Fællesskabet og den pågældende stat eller region.

AFSNIT II
GENNEMFØRELSE

Artikel 5

Generel ramme for gennemførelse

1. Den bistand til AVS-stater og –regioner, der forvaltes af Kommissionen i henhold til AVS-EF-aftalen, gennemføres i overensstemmelse med bilag IV til nævnte aftale og den finansforordning, der er omhandlet i artikel 10, stk. 2, i den interne aftale.
2. Uanset artikel 11b, 96 og 97 i AVS-EF-aftalen kan Rådet med kvalificeret flertal i tilfælde, hvor et partnerland undlader at overholde de væsentlige og grundlæggende elementer, der er omhandlet i den pågældende aftale, og i tilfælde, hvor konsultationer med partnerlandet ikke føre til for en begge parter tilfredsstillende løsning, eller hvis konsultationer afvises eller i særligt hastende tilfælde kan Rådet med kvalificeret flertal som omhandlet i artikel 8 i den interne aftale på forslag fra Kommissionen træffe de nødvendige foranstaltninger vedrørende bistand, der ydes partnerlandet i henhold til den flerårige finansielle ramme for 2008-2013. Sådanne foranstaltninger kan omfatte hel eller delvis suspension af bistanden.

Artikel 6

Årlige handlingsprogrammer

1. Kommissionen vedtager de årlige handlingsprogrammer på grundlag af de strategidokumenter og flerårige vejledende programmer, der er omhandlet i artikel 3.

I tilfælde, hvor der endnu ikke er vedtaget et årligt handlingsprogram, kan Kommissionen undtagelsesvis på grundlag af strategidokumenterne og de flerårige vejledende programmer vedtage foranstaltninger, som der ikke er fastsat bestemmelser for i det årlige handlingsprogram, efter de samme regler og procedurer.
2. I de årlige handlingsprogrammer fastlægges mål, indsatsområder, forventede resultater, forvaltningsprocedurer og det samlede finansieringsbeløb. Der gives en beskrivelse af de aktioner, der skal finansieres, en angivelse af de afsatte beløb til hver enkelt aktion, og en vejledende tidsplan for gennemførelsen. Målene skal kunne måles og have tidsbestemte benchmarks.
3. De årlige handlingsprogrammer vedtages af Kommissionen i overensstemmelse med forvaltningsproceduren i artikel 10, stk. 4. Ændringer i de årlige handlingsprogrammer vedtages i overensstemmelse med artikel 7, stk. 4.
4. Kommissionen vedtager særlige handlingsprogrammer i overensstemmelse med forvaltningsproceduren i artikel 10, stk. 4, i denne forordning for støtteudgifter, der er omhandlet i artikel 6, stk. 2, i den interne aftale og ikke er omfattet af de flerårige vejledende programmer. Ændringer i handlingsprogrammerne for støtteudgifter vedtages i overensstemmelse med artikel 7, stk. 4, i denne forordning.

Artikel 7

Særforanstaltninger

1. I de tilfælde, der er omhandlet i artikel 4, stk. 3, i denne forordning, som ikke kan finansieres i henhold til stabilitetsinstrumentet eller det instrument for humanitær bistand, der er omhandlet i artikel 3, stk. 3, i denne forordning, kan Kommissionen vedtage særforanstaltninger, som ikke er omhandlet i strategidokumenterne og de flerårige vejledende programmer.
2. I forbindelse med særforanstaltninger angives mål, indsatsområder, forventede resultater, forvaltningsprocedurer og det samlede finansieringsbeløb. Der gives en beskrivelse af de aktioner, der finansieres, en angivelse af de afsatte beløb til hver enkelt aktion, og en vejledende tidsplan for gennemførelsen. Der gives en definition af, hvilken type resultatindikatorer der skal overvåges, når særforanstaltningerne gennemføres.
3. Hvis udgifterne til sådanne foranstaltninger overstiger 10 mio. EUR, vedtager Kommissionen dem i overensstemmelse med forvaltningsproceduren i artikel 10, stk. 4. I tilfælde af særforanstaltninger til under 10 mio. EUR underretter Kommissionen EUF-udvalget senest en måned efter deres vedtagelse.
4. Ændringer til særforanstaltninger såsom tekniske tilpasninger, udvidelse af gennemførelsesperioden, omfordeling af midler inden for det anslåede budget eller forhøjelse eller nedsættelse af budgettet med under 20 % af det oprindelige budget kræver ikke vedtagelse i henhold til forvaltningsproceduren i artikel 10, stk. 4, forudsat at sådanne ændringer ikke berører de oprindelige mål, der er fastsat i Kommissionens afgørelse.

Artikel 8

Samfinansiering og yderligere bidrag fra medlemsstaterne

1. Samfinansiering finder sted, når et projekt eller program finansieres af forskellige kilder.
 - a) I tilfælde af parallel samfinansiering opdeles projektet eller programmet i flere tydeligt identificerbare komponenter, der hver især finansieres af de forskellige partnere, der deltager i samfinansieringen, således at finansieringsmidlernes endelige anvendelse altid kan identificeres
 - b) I tilfælde af samlet samfinansiering fordeles de samlede omkostninger ved projektet eller programmet mellem de partnere, der deltager i samfinansieringen, og midlerne sammenlægges, således at det ikke længere er muligt at identificere finansieringskilden til en specifik aktivitet under projektet eller programmet.
2. Når Kommissionen er involveret i samlet samfinansiering, skal gennemførelsesordningerne for sådanne midler, herunder dækning af de administrative omkostninger for det organ, der står for forvaltningen af de

sammenlagte midler, nedfældes i finansieringsaftalen i overensstemmelse med de regler og procedurer, som specificeres i den finansforordning, der er omhandlet i artikel 10, stk. 2, i den interne aftale.

- a) i tilfælde hvor Kommissionen modtager og forvalter midler på vegne af:
 - i) medlemsstater og deres regionale og lokale myndigheder, især disses offentlige og halvoffentlige organer
 - ii) andre donorlande, især disses offentlige og halvoffentlige organer
 - iii) internationale organisationer, herunder regionale organisationer, især internationale og regionale finansieringsinstitutioner

med henblik på gennemførelse af fælles foranstaltninger, behandles sådanne midler som formålsbestemt indtægt i overensstemmelse med den finansforordning, der er omhandlet i artikel 9, stk. 2, i den interne aftale, og integreres som sådan i de årlige handlingsprogrammer.

- b) i tilfælde, hvor Kommissionen overdrager midler til finansiering af offentligretlige opgaver, og navnlig EUF-gennemførelsesopgaver, til de organer, der er omhandlet i stk. 2, litra a), skal sådan samfinansiering være afspejlet og behørigt begrundet i de årlige handlingsprogrammer, og synligheden af EUF-bidraget skal være sikret fuldt ud.
3. I tilfælde, hvor EIB er udpeget til at forvalte en fælles samfinansieringsordning, skal gennemførelsesordningerne for sådanne midler, herunder dækning af de administrative omkostninger for EIB, udarbejdes i overensstemmelse med EIB's vedtægter og interne regler.
 4. Medlemsstaterne kan også på eget initiativ overdrage Kommissionen eller EIB frivillige bidrag ud over dem, der er defineret i artikel 1, stk. 2, litra a), i den interne aftale til hjælp til at fuldføre AVS-EF-aftalens mål uden for fælles samfinansieringsordninger. Gennemførelsesordningerne for sådanne midler, herunder interventionsrammen for de frivillige bidrag, specifikke mål, forventede resultater og resultatindikatorer og lønomkostningerne i Kommissionens eller EIBs administrative omkostninger til forvaltning af disse bidrag nedfældes i bilaterale aftaler om bidragene. Frivillige bidrag, som overdrages til Kommissionen, behandles som formålsbestemt indtægt i overensstemmelse med den finansforordning, der er omhandlet i artikel 10, stk. 2, i den interne aftale, og integreres som sådan i de årlige handlingsprogrammer og revisionsprocessen.
 5. Medlemsstater, som overdrager frivillige bidrag til Kommissionen eller EIB som hjælp til at gennemføre AVS-EF-aftalens mål, underretter på forhånd Rådet om disse bidrag. Ændringer i de årlige handlingsprogrammer eller i støttestrategierne som følge af disse frivillige bidrag, f.eks. iværksættelse af et nyt initiativ baseret på nye eller særlige behov som omhandlet i artikel 4, stk. 2, 3 og 4, vedtages af Kommissionen i overensstemmelse med forvaltningsproceduren i artikel 10, stk. 4.

Artikel 9

Deltagelse af tredjelande eller regioner i tredjelande

For at sikre sammenhæng og effektivitet i forbindelse med Fællesskabets bistand kan Kommissionen beslutte, at udviklingslande, som ikke er AVS-stater, og regionale integrationsorganer med AVS-deltagelse, som fremmer regionalt samarbejde og integration og er støtteberettiget til fællesskabsbistand i henhold til [Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. [...] af [...] om oprettelse af et instrument til finansiering af udviklingssamarbejde] og [Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. [...] ¹³ af [...] om oprettelse af det europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument], OLT, der er støtteberettiget til fællesskabsbistand i henhold til Rådets afgørelse 2001/822/EF ¹⁴ om de oversøiske landes og territoriers associering med Det Europæiske Fællesskab og regionerne i EF's yderste periferi er støtteberettiget til midler som omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra a), nr. i, i den interne aftale, i tilfælde, hvor projektet eller programmet er af regional eller grænseoverskridende karakter. Der kan fastsættes bestemmelser om denne finansiering i strategidokumenterne og de flerårige vejledende programmer og i de særforanstaltninger, der er omhandlet i artikel 7 i denne forordning. Disse bestemmelser integreres i de årlige handlingsprogrammer.

AFSNIT III

BESLUTNINGSPROCEDURER

Artikel 10

EUF-udvalgets ansvarsområder

1. Der er nedsat et EUF-udvalg i Kommissionen for de ressourcer under 10. EUF, som Kommissionen administrerer. EUF-udvalget træffer afgørelse efter stemmereglerne i artikel 8 i den interne aftale.
2. EUF-udvalget afgiver udtalelse om substantielle spørgsmål inden for udviklingssamarbejde på landeplan, regionalt eller AVS-internt plan, der finansieres af 10. EUF og andre fællesskabskilder som omhandlet i artikel 3, stk. 3.
3. Udvalget har opgaver på to niveauer:
 - a) programmering af Fællesskabets bistand under 10. EUF og programmeringsrevision, idet det navnlig fokuserer på landestrategier og regionale strategier og AVS-interne strategier

og

¹³ EUT L [...] af [...], s. [...].

¹⁴ EFT L 314 af 30.11.2001, s. 1.

- b) overvågning af gennemførelsen af Fællesskabets bistand, herunder årlige handlingsprogrammer, sektorspecifikke aspekter, tværgående spørgsmål og koordination på feltniveau.
4. Når EUF-udvalget anmodes om at afgive udtalelse, forelægger Kommissionens repræsentant et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget skal afgive udtalelse inden for en frist, som formanden kan fastlægge i forhold til hvor meget sagen haster, men som ikke kan overstige 30 dage. EIB deltager i drøftelsen. Udtalelsen afgives ved kvalificeret flertal, jf. artikel 8, stk. 3, i den interne aftale, på basis af den vægtfordeling mellem medlemsstaterne, der er anført i artikel 8, stk. 2, i den interne aftale.

Når EUF-udvalget har afgivet udtalelse, træffer Kommissionen foranstaltninger, som finder anvendelse omgående. Hvis disse foranstaltninger ikke er i overensstemmelse med EUF-udvalgets udtalelse, giver Kommissionen straks Rådet meddelelse herom. Kommissionen kan udsætte gennemførelsen af foranstaltningerne i en periode på højst 30 dage fra datoen for meddelelsen. Rådet, der anvender samme kvalificerede flertal som EUF-udvalget, kan træffe anden afgørelse inden for denne frist.

5. Udvalget undersøger også sammenhængen og komplementariteten mellem Fællesskabets bistand og medlemsstaternes bistand. For at sikre gennemsigtighed og sammenhæng mellem samarbejdsforanstaltninger og øge komplementariteten mellem Fællesskabets foranstaltninger og den bilaterale bistand inddrager Kommissionen de medlemsstater, der er repræsenteret i partnerlandene og – regionerne, i udarbejdelsen af de årlige handlingsprogrammer i den udstrækning, det er muligt. Til gengæld skal hver enkelt medlemsstat systematisk underrette Kommissionen om de samarbejdsforanstaltninger, den gennemfører eller planlægger at gennemføre i hvert enkelt land eller region.
6. Som følge af Rådets vedtagelse af principperne for finansiering af fredsfaciliteten for Afrika med midler fra 10. EUF, der skal indgå som et supplerende instrument til de midler, der stilles til rådighed fra Fællesskabets budget til at sætte Den Afrikanske Union i stand til at varetage lederskabet og ansvaret for den afrikanske dagsorden for fred og sikkerhed og til at støtte afrikanske organisationer (Den Afrikanske Union såvel som subregionale organisationer, der arbejder inden for Den Afrikanske Unions mandat) i forberedelsen, planlægningen og gennemførelsen af effektive fredsstøtteforanstaltninger, vil finansiering til fredsfaciliteten for Afrika være øremærket i det vejledende program for samarbejde mellem AVS-staterne. Der vil gælde særlige forvaltningsprocedurer:
- a) på anmodning af Den Afrikanske Union med støtte fra AVS-Ambassadørudvalget skal der udarbejdes et handlingsprogram for den indledende periode 2008-2010. I 2010 foretages der en evaluering med undersøgelse af procedurerne vedrørende fredsfaciliteten for Afrika såvel som mulighederne for fremtidige alternative finansieringskilder, herunder finansiering af en fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik. Handlingsprogrammet skal indeholde målene, anvendelsesområdet for og arten af mulige interventioner og gennemførelsesordningerne, herunder et aftalt format for baggrundsdokumenter og anmodninger og for rapportering

- b) handlingsprogrammet vil blive drøftet i de relevante forberedende arbejdsgrupper i Rådet og godkendt af Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité i Rådet, inden det vedtages af Kommissionen i overensstemmelse med forvaltningsprocedurerne i artikel 10, stk. 4
- c) der indgås derefter en finansieringsordning mellem Kommissionen og Den Afrikanske Union, som, når den er blevet vedtaget, vil være bindende for både Fællesskabet og Den Afrikanske Union
- d) Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité i Rådet skal på forhånd godkende hver intervention, der skal gennemføres i henhold til finansieringsordningen
- e) hvert år og på anmodning af EUF-udvalget udarbejder Kommissionen en aktivitetsrapport om midlernes anvendelse til EUF-udvalgets orientering.

Artikel 11

Investeringsfacilitetsudvalget

1. Der nedsættes under EIB et udvalg (i det følgende benævnt "IF-udvalget") bestående af repræsentanter for medlemsstaternes regeringer og en repræsentant for Kommissionen.
 - a) hver regering udnævner en repræsentant og en stedfortræder. Kommissionen gør det samme for sin repræsentant. Af hensyn til kontinuiteten vælges formanden for IF-udvalget af og blandt medlemmerne af IF-udvalget for en toårsperiode. EIB varetager udvalgets sekretariat og hjælpetjenester. Kun de medlemmer af IF-udvalget, der er udpeget af medlemsstaterne, eller deres stedfortrædere, har stemmeret.
 - b) Rådet, som træffer afgørelse med enstemmighed, vedtager IF-udvalgets forretningsorden på grundlag af et forslag, som EIB udarbejder efter høring af Kommissionen.
 - c) IF-udvalget træffer afgørelse med kvalificeret flertal. Vægtfordelingen af stemmerne er som anført i artikel 8 i den interne aftale.
 - d) IF-udvalget holder møde mindst fire gange om året. Som fastsat i forretningsordenen kan EIB eller udvalgsmedlemmerne anmode om indkaldelse til yderligere møder.
2. IF-udvalget godkender:
 - a) retningslinjer for gennemførelsen af investeringsfaciliteten, ramme for vurdering af virkningerne af udviklingen og forslag til revision af disse
 - b) investeringsstrategier og driftsplaner for faciliteten, herunder resultatindikatorer, på grundlag af målene i AVS-EF-aftalen og de brede principper for Fællesskabets udviklingspolitik

- c) årsberetningerne fra investeringsfaciliteten
- d) eventuelle dokumenter om den generelle politik, herunder evalueringsrapporter, som vedrører investeringsfaciliteten.

3. IF-udvalget afgiver endvidere udtalelse om:

- a) forslag om at yde rentegodtgørelse i henhold til artikel 2, stk. 7, og artikel 4, stk. 2, i bilag II til AVS-EF-aftalen. I så fald afgiver udvalget også udtalelse om anvendelsen af en sådan rentegodtgørelse
- b) forslag om en IF-investering for alle projekter, som Kommissionen har afgivet negativ udtalelse om
- c) andre forslag vedrørende investeringsfaciliteten baseret på de generelle principper, der er defineret i de operationelle retningslinjer.

De styrende organer i EIB kan endvidere fra tid til anden anmode om, at IF-udvalget afgiver udtalelse om alle finansieringsforslag eller om visse kategorier af finansieringsforslag.

4. EIB forelægger i god tid IF-udvalget alle spørgsmål, som kræver dettes godkendelse eller udtalelse, jf. stk. 1 og 2. Alle forslag, der forelægges udvalget med henblik på en udtalelse, fremsættes i overensstemmelse med de relevante kriterier og principper i de operationelle retningslinjer.

5. EIB og Kommissionen arbejder tæt sammen og samordner deres respektive foranstaltninger, når det er relevant. EIB skal navnlig:

- i) udarbejde eller revidere de retningslinjer for gennemførelsen af investeringsfaciliteten, der er omhandlet i stk. 2, litra a), sammen med Kommissionen
- ii) anmode Kommissionen om en forhåndsudtalelse om investeringsstrategier, driftsplaner og dokumenter om den generelle politik
- iii) anmode Kommissionen om udtalelse på projektvurderingsstadiet om overensstemmelsen mellem projekter i den offentlige sektor eller den finansielle sektor og de relevante landestøttestrategier eller regionale støttestrategier eller eventuelt med de generelle mål for investeringsfaciliteten
- iv) anmode om Kommissionens tilslutning på projektvurderingsstadiet til alle forslag, der forelægges IF-udvalget, til en rentegodtgørelse, hvad angår dets overensstemmelse med artikel 2, stk. 7, og artikel 4, stk. 2, i bilag II til AVS-EF-aftalen og med de kriterier, der er fastlagt i de operationelle retningslinjer for investeringsfaciliteten.

Har Kommissionen ved udløbet af en frist på to uger regnet fra forslagens forelæggelse ikke afgivet negativ udtalelse om et sådant forslag, anses den for at have afgivet positiv udtalelse om forslaget eller for at have tilsluttet sig det. I forbindelse med udtalelser om projekter i den finansielle eller offentlige sektor såvel som tilslutning til rentegodtgørelser kan Kommissionen anmode om, at den får det

endelige projektforslag forelagt til udtalelse eller godkendelse to uger, før det sendes til IF-udvalget.

6. EIB iværksætter ingen af de i stk. 2 nævnte foranstaltninger, medmindre IF-udvalget har afgivet positiv udtalelse.

Når IF-udvalget har afgivet positiv udtalelse, træffer EIB afgørelse om forslaget i henhold til sine egne procedurer. Den kan bl.a. på grund af nye omstændigheder beslutte ikke at gå videre med forslaget. EIB underretter regelmæssigt IF-udvalget og Kommissionen om sager, som den har besluttet ikke at gå videre med.

EIB træffer afgørelse i overensstemmelse med sine egne procedurer for lån af sine egne midler og for IF-investeringer, som IF-udvalget ikke skal afgive udtalelse om, og for facilitetens vedkommende i overensstemmelse med de retningslinjer og investeringsstrategier, som IF-udvalget har godkendt.

Selv om IF-udvalget afgiver en negativ udtalelse om et forslag om ydelse af rentegodtgørelse, kan EIB yde det pågældende lån uden at yde rentegodtgørelse. EIB underretter regelmæssigt IF-udvalget og Kommissionen om alle de tilfælde, hvor den har fulgt denne fremgangsmåde.

Med forbehold af betingelserne i de operationelle retningslinjer og på den betingelse, at det væsentlige formål med det pågældende lån eller den pågældende investeringsfacilitet forbliver uændret, kan EIB beslutte at ændre vilkårene for et lån eller en investeringsfacilitet, som IF-udvalget har afgivet positiv udtalelse om i henhold til stk. 2 eller for et hvilket som helst lån, for hvilket IF-udvalget har afgivet positiv udtalelse om rentegodtgørelse. EIB kan f.eks. beslutte at forhøje lånebeløbet eller investeringsfaciliteten med op til 20 %.

En sådan forhøjelse kan for projekter med rentegodtgørelse, der henhører under artikel 2, stk. 7, litra a), i bilag II til AVS-EF-aftalen, give anledning til en dertil svarende forhøjelse af rentegodtgørelsen. EIB underretter regelmæssigt IF-udvalget og Kommissionen om alle de tilfælde, hvor den har fulgt denne fremgangsmåde. For projekter, der henhører under artikel 2, stk. 7, litra b), i bilag II til AVS-EF-aftalen, vil IF-udvalget blive anmodet om at afgive udtalelse, før EIB går videre, hvis der anmodes om en forhøjelse af værdien af godtgørelsen.

7. EIB forvalter investeringsfaciliteten og alle midler, som den ligger inde med for investeringsfaciliteten, i overensstemmelse med aftalens mål. Den kan bl.a. deltage i juridiske personers ledelses- og tilsynsorganer, som investeringsfaciliteten har investeret i, samt indgå forlig om, forvalte og ændre de rettigheder, den udøver på investeringsfacilitetens vegne.

AFSNIT IV

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 12

Overvågning og rapportering om resultaterne af gennemførelsen af EUF-bistand

1. Kommissionen og EIB sikrer en snæver koordination og et tæt samarbejde for at yde fællesskabsbistand til AVS-staterne. Kommissionen og EIB overvåger, hver især i det omfang de er berørt, modtagernes anvendelse af bistanden fra EUF.
2. EIB underretter regelmæssigt Kommissionen om gennemførelsen af projekter, som finansieres med midler fra 10. EUF, som den forvalter, efter de procedurer, der er fastlagt i de operationelle retningslinjer for investeringsfaciliteten.
3. Kommissionen undersøger de fremskridt, der er gjort i forbindelse med gennemførelsen af 10. EUF, og forelægger Rådet en årsberetning om gennemførelsen og resultaterne og så vidt muligt det vigtigste udbytte og virkninger af bistanden. Beretningen sendes også til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale udvalg og Regionsudvalget. Den skal indeholde oplysninger for det foregående år om de finansierede foranstaltninger, overvågnings- og evalueringresultaterne, relevante parters deltagelse og gennemførelsen af forpligtelser og betalinger fordelt på land, region og samarbejdssektor. Den skal indeholde en vurdering af resultaterne af bistanden, så vidt muligt under anvendelse af særlige og målelige indikatorer for, hvilken rolle bistanden spiller for gennemførelsen af målene i AVS-EF-aftalen. Der skal rettes særlig opmærksomhed mod sociale sektorer og fremskridt hen imod virkeliggørelse af årtusindudviklingsmålene. EIB skal på samme måde give IF-udvalget oplysninger om, hvilke fremskridt der er gjort hen imod målene for investeringsfaciliteten. Som anført i artikel 6b i bilag II til AVS-EF-aftalen foretages der en fælles revision af de samlede resultater af investeringsfaciliteten midtvejs og ved afslutningen af 10. EUF.
4. Kommissionen sender i 2010 Rådet et forslag til den undersøgelse af de samlede resultater, der skal foretages. Undersøgelsen skal indeholde en vurdering af de finansielle resultater, bl.a. i hvilket omfang forpligtelser og udbetalinger er blevet gennemført, samt en vurdering af de kvalitative resultater, bl.a. resultater og virkninger målt i forhold til de fremskridt, der er gjort hen imod virkeliggørelse af årtusindeudviklingsmålene.

Artikel 13

Evaluering

1. Kommissionen og EIB skal i samarbejde med eksperter fra medlemsstaterne, hver især i det omfang de er berørt, regelmæssigt evaluere resultaterne af gennemførelsen af de geografiske og tematiske politikker og programmer, sektorpolitikker og programmerings effektivitet, hvor det er relevant, ved hjælp af uafhængige eksterne evalueringer, for at efterprøve, om målene nås, og for at kunne fremsætte

henstillinger med henblik på en forbedring af fremtidige foranstaltninger. Der lægges særlig vægt på at sikre sammenhæng med Fællesskabets udviklingspolitik, på de sociale sektorer og på fremskridt med hensyn til årtusindudviklingsmålene.

2. Kommissionen sender sine evalueringsrapporter vedrørende lande og regioner til Europa-Parlamentet og EUF-udvalget til orientering. Medlemsstaterne kan anmode om drøftelse af særlige evalueringer i EUF-udvalget. Der tages højde for resultaterne ved udformning af programmer og tildeling af midler.
3. Kommissionen inddrager alle relevante interessenter, herunder ikke-statslige aktører, i evalueringen af Fællesskabets bistand.

Artikel 14

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes i samme periode som den interne aftale.

Udfærdiget i Bruxelles, den

*På Rådets vegne
Formand*